

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Reginæ Mariæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

olim ad eandem Ecclesiam à parochianis ipsius, qui quasi possessionem juris patronatus habebant in ea, Giliberto quondam Abbati præfati monasterij fueris præsentatus, & sine contradictione enjussibet institutus, postmodum eodem viam universæ carnis ingresso, successor ejusdem tibi super Ecclesia memorata movere quæstionem incepit; sed ab ejus impetitione sententialiter absolutus per Episcopum Trajectensem, ad majorem cautelam per eundem tuum adversarium in prædictæ possessionem Ecclesiæ corporaliter es inductus. Vnde postulabas à nobis ut super ea ipsi tuo adversario silentium imponere dignaremur, quam à suis prædecessoribus legitime fueras assecutus. Verùm cum præfatus auditor hæc & alia quæ coram eo partes proponere voluerunt nobis fideliter retulisset, & quæ utrinque probata fuerant intimasset, nos tibi adjudicare curavimus Ecclesiam sæpeditam, super ea perpetuum silentium tuo adversario imponentes. Nulli ergo &c. nostræ diffinitionis &c. Si quis autem &c. Datum Laterani 14. Idus Februarij, anno decimo.

EPISCOPO, T. ARCHIDIACONO,
& Scholastico Tornacensi.

Epist. 208.
Quod inquirant
contra
Episcopum
Trajectensem.

Licet Trajectensis Episcopus coram venerabili fratre nostro Hostiensi Episcopo & dilecto filio Leone tituli sanctæ crucis Presbytero Cardinale apostolicæ sedis Legatis & magnatibus pluribus, quod non pervenerat ad eundem excommunicationis sententia qua ipsum fecimus innodari, nec contra sedem apostolicam cum quibusdam Clericis conjugationem inierat, se nisi fuerit multipliciter excusare, frustra tamen juxta Salomonis sententiam jacitur rete ante oculos pennatorum. Verùm quia idem nobis humiliter supplicavit ut ipsi beneficium absolutionis faceremus impendi, quod humiliter postulanti non debet aliquatenus denegari, discretioni vestræ per apostolica scripta districtè præcipiendo mandamus quatenus ab eo in publicum juratoria cautione recepta quod sine conditione aliqua & tenore parebit apostolicæ sedis mandatis, ipsi absolutionis beneficium impendere procuretis, post hæc monentes eundem attentius & efficaciter inducentes ut Parent. & P. de Cicc. civibus Romanis, Alex. & Accat. mercatoribus Senensibus, vel ipsorum nuntiis, de pecunia quam eisdem tenetur exolvere, sicut continetur in authenticis instrumentis, satisfacere stu-

deat usuris cessantibus vel componere cum eisdem; & si necesse fuerit, ipsum ad hoc tam per vim juramenti quam per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Vos autem utrum ad eundem Episcopum venerit notitia excommunicationis prolata in ipsum, vel quod pervenerit fama publica protestetur, seu etiam celebraverit postquam pervenit ad eum quod vinculo erat excommunicationis affectus, aut contra sedem apostolicam cum aliquibus conjuravit, per juramenta dilectorum filiorum N. sancti Pauli, Corr. de Staur. & N. de Ostbruc Abbatum, & R. sanctæ Mariæ, W. S. Petri, & Otc. sancti Bonifacii Præpositorum, & aliorum, inquiratis diligentissimè veritatem, & quæ super iis inveniris, fideliter redacta in scriptis sub sigillis vestris ad nostram præsentiam transmittatis. Quod si non omnes &c. tu frater Episcopo &c. Datum Laterani 11. Idus Februarij, anno decimo.

ILLVSTRI REGINÆ MARIÆ.

Qvanto ferventius viri tui profectum diligis & honorem, tanto propensius ad ea semper agenda debes ipsum inducere quæ Deo ac nobis debeant complacere, ab illis penitus abstinendo quæ divinam & nostram meritò provocarent offensam. Ipse verò, sicut catholicus Princeps, quidam nobis nuperrimè litteras devotione plenas & discretione non vacuas destinavit, implorans ut postulationem de Waldemaro Episcopo Slevvicensi à Bremensi Capitulo factam admittere dignemur, ipsumque ad Bremensem metropolim promovere. Nobis igitur super hoc deliberare volentibus, nuntius dilectorum filiorum Præpositi, Decani, & Capituli Hammeburgensis adveniens, eorundem nobis litteras præsentavit, per quas nostro apostolatu nuntiarunt quod cum olim Hammeburgensis Ecclesia metropolitana, Bremensis autem episcopali dignitate gauderet, eadem fuerunt Ecclesiæ auctoritate sedis apostolicæ cuncta, ac extunc usque ad hæc tempora Ecclesiæ utriusque Canonici Bremensem Archiepiscopum pariter elegerunt. Vnde quia nuper Præpositus, Decanus, & Capitulum Bremense tam ipsi quam quibusdam religiosi viris, qui electioni debuerant interesse, penitus inconsultis, memoratum Episcopum in Archiepiscopum postularant, à nobis sollicitè petierunt ut quod circa postulationem eandem ab illis fuerat in eorum præjudicium attentatum, in statum debitum re-

Epist. 209.
Adversus Episcopum
Slevvicensem.
Vide infra epist.
215. lib. 12. epist.
63. lib. 13. epist.
158. lib. 15. epist.
3. & Arnold.
Liber. lib. 7.
c. 12. 13.

ducere curaremus. Præterea cum fuisset idem Episcopus de mandato nostro à * carcerali custodia liberatus, & contra ipsum in nostra demum præsentia constitutum nuntij. Danorum Regis illustris quædam gravia objecissent super quibus ille se inculpabilem ostendere nitebatur, eidem Regi, sciente ac volente præfato Episcopo, per scripta nostra mandavimus ut, ne causa remaneret diutius in suspenso, aliquos viros providos & fideles usque ad festum natalis Domini proximò præteritum ad sedem apostolicam destinaret, eisdem potestate concessâ ut per eos & cum eis, si desuper datum esset, concordiam super ipso negotio tractaremus. Alioquin auditis & intellectis quæ per eos adversus Episcopum ipsum idem Rex duceret proponenda, & illis quæ in sui defensionem Episcopus allegaret, de vultu nostro procederet iudicium æquitatis. Cumque postmodum propter hoc dilectus filius * Præpositus Regis ipsius nuntius, dum tractatus super postulationis articulo haberetur, nostro se conspectui præsentasset, memoratus Episcopus ipso præsentate restitutionis beneficium postulavit à nobis, asserens se per Regem tam episcopalibus bonis quam etiam patrimonialibus destitutum. Cui dilectus Præpositus ex adverso respondit quòd non rite poterat restitutionis auxilium implorare, cum ipse se duxerit spoliandum, dum clericalem habitum derelinquens, * regium sibi titulum usurpavit. Insuper læsæ majestatis, apostasiæ, adulterij, perjurij, dilapidationis, & conspirationis crimina eidem obiciens, proponebat non solum ei fore restitutionis beneficium denegandum, sed etiam postulationem de ipso factam penitus respuendam; præsertim cum irregularis existat, utpote de duplici adulterio procreatus, ejusque dispensatio fuerit olim ab apostolica sede per subreptionem obtenta, suppresso quòd esset spurcius, & expresso quòd existeret naturalis, cum & paternæ incontinentiæ imitator filios habeat post sacros ordines generatos. Nos autem ad ea quæ pacis sunt intendentes, petitionem ipsius super restitutione tam episcopatus quam patrimonij sibi plenariè faciendâ in favorem ecclesiasticæ libertatis duximus admittendam, concedentes eidem ut si fortè nollet se credere dicto Regi, per procuratorem idoneum restitutionem acciperet corporalem, & ipse interim in quo mallet loco maneret eidem Regi meritò non suspecto. Qui cum respondisset se velle per procuratorem ido-

neum restitutionis beneficium obtinere, ac de loco in quo mansurus esset interim deliberatorias inducias accepisset, ingratum gratiæ sibi factæ, fraudulenter & contumaciter à nobis * illicentiatu aufugit, haud dubium quin, si possit, ut præconceptam malitiam exequatur. Vnde nos ex parte omnipotentis Dei patris & filij & spiritus sancti, auctoritate quoque beatorum Apostolorum Petri & Pauli ac nostra excommunicamus & anathematizamus eundem, postulationem de ipso factam, qua omnino reddidit se indignum, penitus reprobantes. Quocirca serenitatem tuam exhortandam duximus & rogandam, consulentes & suggerentes fideliter ac prudenter, quatinus virum tuum diligenter moneas & inducas ut præfato Episcopo nullum præstet auxilium vel favorem, sed eum tamquam excommunicatum vitet, neque per ipsum aut propter ipsum permittat in Ecclesia Dei scandalum suboriri, per quod etiam contra se possit non leve scandalum generari, cum nos tantæ malignitatis audaciam in eodem nolimus Episcopo sub dissimulatione transire. Datum Laterani.

HERBIPOLENSI ELECTO.

Dilecti filij Præpositus, Decanus, & Capitulum Bremense per suas nobis literas intimarunt quòd . . . quondam Archiepiscopo suo viam universæ carnis ingresso, ipsi convenientes in unum, & de pastoris substitutione tractantes, in Waldemarum Episcopum Slevvicensem vota sua unanimiter contulerunt, humiliter implorantes ut postulationem de ipso factam admittere dignemur. Nobis igitur &c. in eandem fere modum ut supra usque. Quocirca discretioni tuæ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus personaliter accedens ad Principem, diligenter cum ex parte nostra moneas & inducas ut præfato Episcopo nullum præstet &c. sicut supra usque transire. Discretioni tuæ districtius injungentes quatenus prænominatum Episcopum excommunicatum manifestè denunties, & postulationem ipsius penitus reprobata, mandatum apostolicum taliter impleturus quòd devotionem & discretionem tuam debeamus meritò commendare.

* Arnold. Eubec. lib. 7. c. 12.

Epist. 210. Ut Slevvicensem Episcopum excommunicatum denuntiet. Vide epist. super.

* Vide Rayn. lib. 2. ad an. 1161. 19. 121.

* Turm. Præpositus Ral. Guldæ, in lib. 2. epist. 10.

* Vide Arnold. lib. 7. c. 12.